

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobkyně: **R. J. S.**, nar. X, st. přísl. X, bytem H. M., Č. 210, zast. Ing. M. M. jako obecným zmocněncem, bytem H. M., K. 47, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.3.2008 čj. CPR-651/ČJ-2008-9CPR-C216

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 6.3.2008 čj. CPR-651/ČJ-2008-9CPR-C216 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 2.000,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Hradec Králové, oddělení cizinecké policie Chrudim ze dne 29.11.2007, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky.

Žalobkyně v podané žalobě nesouhlasí s odůvodněním napadeného rozhodnutí, podle kterého by případné prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně by bylo jednoznačně v rozporu s bezpečnostně politickými zájmy České republiky, když žalobkyně je uvedena v seznamu žadatelů, u kterých je prodloužení platnosti dlouhodobého

pobytu jednoznačně v rozporu s bezpečnostně politickými zájmy České republiky. Žalobkyně poukazuje na to, že jiné odůvodnění napadené rozhodnutí neobsahuje. Nevyplyvá z něho tedy, jaké konkrétní nebezpečí pro bezpečnostně politické zájmy představuje pracovní pobyt žalobkyně na území České republiky, proč a z jakých důvodů je právě žalobkyně zařazena na tzv. "černé listině nežádoucích osob," zejména když je dělnicí v souladu s právními předpisy České republiky již po delší dobu zaměstnanou u českého zaměstnavatele, nemá kriminální ani teroristickou minulost, nikdy se do žádných aktivit, které by mohly ohrozit bezpečnostně politické zájmy České republiky, nezapojovala a ani v podobné souvislosti nebyla nikým vyšetřována. Napadené rozhodnutí neobsahuje jediný konkrétní údaj o tom, jakým způsobem a jakou činností by se snad žalobkyně měla podílet na porušování bezpečnostně politických zájmů České republiky. Pokud je důvodem zařazení žalobkyně na uvedenou „černou listinu“ pouze fakt, že je občankou KLDŘ, pak tato skutečnost sama o sobě nemůže a nesmí být důvodem pro nepovolení prodloužení dlouhodobého pobytu.

Žalobkyně dále v podané žalobě vyjádřila přesvědčení, že závěry napadeného rozhodnutí nemají oporu ve správním spise, když tento spis žádné stanovisko Ministerstva vnitra v době, kdy podávala odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí, ani neobsahoval. Se žádným stanoviskem Ministerstva vnitra také žalobkyně nebyla před vydáním napadeného rozhodnutí seznámena a pokud by mělo být provedeno k důkazu, nebyla o tom v souladu se správním řádem vyrozuměna a nebyl jí tedy dán žádný prostor k tomu, aby se k uvedenému stanovisku mohla vyjádřit či navrhnout další důkazní prostředky k vyvrácení jeho obsahu.

Žalobkyně je přesvědčena o tom, že při posuzování žádosti o prodloužení pobytu má být zkoumán konkrétní případ konkrétní osoby a má být zjišťováno, zda právě v daném konkrétním případě jsou u konkrétní osoby dány důvody, které by měly vést k rozhodnutí o zamítnutí pobytu. V odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí v této věci žalobkyně navrhla řadu důkazních prostředků na podporu své žádosti o povolení prodloužení dlouhodobého pobytu, přičemž odvolací orgán žádné navržené důkazy neprovedl a s námitkami žalobkyně uvedenými v odvolání se v zamítavém rozhodnutí nevypořádal. Podle názoru žalobkyně by měl příslušný správní úřad v každém jednotlivém případě podrobně zkoumat nejen to, zda žadatel je či není zařazen na nějaké listině, ale rovněž proč k takovému zařazení ve skutečnosti došlo, zda je pobyt této osoby skutečně v rozporu s bezpečnostně politickými zájmy státu a zda k uvedení jména žadatele na seznam nežádoucích osob nedošlo v důsledku omylu, chyby nebo z jiných nepřipustných důvodů, např. z důvodu šikany takové osoby nebo diskriminace např. z hlediska její státní příslušnosti. Napadené rozhodnutí by mělo obsahovat přezkoumatelné důvody pro nepovolení prodloužení dlouhodobého pobytu v každém konkrétním případě, přičemž žalobkyně předpokládá, že ani samotné stanovisko Ministerstva vnitra z dne 14.3.2007 takové konkrétní odůvodnění vztahující se k její osobě neobsahuje. Stanovisko Ministerstva vnitra navíc není pro žalovaného závazné, jedná se pouze o jeden z důkazních prostředků. Bylo proto povinností žalovaného vypořádat se v odůvodnění svého rozhodnutí s obsahem stanoviska Ministerstva vnitra a zdůvodnit, jaké konkrétní okolnosti, týkající se osoby žalobkyně, jej vedly k zamítnutí jejího odvolání, a vypořádat se i s námitkami a návrhy důkazních prostředků uvedenými žalobkyní v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí, což však žalovaný neučinil.

Žalobkyně má za to, že výše popsaným postupem nejenže došlo k nezákonnému rozhodnutí, ale i k rozhodnutí protiústavnímu, neboť nebyla respektována její základní lidská práva ve smyslu Listiny základních práv a svobod i Evropské úmluvy o lidských právech. Bez dalšího zdůvodnění - vyjma toho, že má být údajně zařazena v seznamu nežádoucích osob,

a to bez bližšího či jakkoli přezkoumatelného odůvodnění - jí byla upřena možnost dále se zdržovat na území České republiky. Neproloužení povolení k dlouhodobému pobytu je výrazem diskriminace žalobkyně ze strany státu z důvodu její státní příslušnosti a jako takové je rozhodnutím protiústavním a protizákonným. Žalobkyně v této souvislosti připomněla, že v poslední době kritizuje jednání členských států EU i Komise Rady Evropy, která považuje za znepokojivé, že tzv. „černé listiny“ jsou sestavovány se šokující lehkovážeností, dotyční nebyli o svém zařazení na ně informováni a nemají žádnou možnost se proti tomu nějak bránit, a připomíná členským státům, že podepsaly Evropskou úmluvu o lidských právech, takže jsou zavázány ctít její zásady.

V písemném vyjádření k žalobě ze dne 9.7. 2008 žalovaný mj. uvedl, že provedeným šetřením bylo zjištěno, že cizinka měla na území České republiky povolen dlouhodobý pobyt za účelem zaměstnání. Dne 14.11.2007 požádala o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu; k žádosti byly doloženy všechny stanovené náležitosti. V rámci řízení bylo k posouzení její žádosti vyžádáno stanovisko Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky, oddělení analýz, koncepcí a krizového řízení. Z tohoto stanoviska vyplývá, že pobytem severokorejských dělnic pracujících na území České republiky je porušována rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1718(2006), a tedy případné prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu by bylo jednoznačně v rozporu s bezpečnostně politickými zájmy České republiky. Žalovaný k uplatněným žalobním bodům uvedl, že se k věci vyjádřil již napadeným rozhodnutím, v němž jsou uvedena konkrétní tvrzení, na kterých se již nemůže nic měnit. Žalovaný při svém rozhodování vycházel ze stanoviska Ministerstva vnitra, které je ústředním orgánem státní správy pro vnitřní věci, včetně povolování pobytu cizinců a žalovanému nepřísluší vydané stanovisko přezkoumávat či zpochybňovat.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).

Ze správního spisu předloženého soudu žalovaným vyplynuly tyto skutečnosti významné pro posouzení věci:

Žalobkyně podala dne 14.11.2007 žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem zaměstnání.

Přípisem ze dne 19.11.2007 si Policie ČR, Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Hradec Králové vyžádala stanovisko k podané žádosti od Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky, oddělení analýz, koncepcí a krizového řízení. Ze stanoviska uvedeného správního orgánu ze dne 20.11.2007 vyplývá, že pobytem severokorejských dělnic pracujících na území České republiky dochází k porušování sankčních režimů vyplývajících z rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1718(2006), a případné prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu pro stávající skupiny dělnic z KLDR by tedy bylo jednoznačně v rozporu s bezpečnostně politickými zájmy České republiky.

Dne 29.11.2007 vydala Policie ČR, Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Hradec Králové, oddělení cizinecké policie v Chrudimi rozhodnutí č.j.: SCPP–

01355/HK-III-CI-2007, kterým byla žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky zamítnuta.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasné odvolání, které je v podstatných rysech totožné s žalobními námitkami obsaženými v následně podané žalobě.

O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, kterým odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný mj. uvedl, že správní úřad při svém rozhodování vycházel ze stanoviska Ministerstva vnitra České republiky, ve kterém byla cizinka uvedena v seznamu žadatelů, u kterých je prodloužení platnosti dlouhodobého pobytu jednoznačně v rozporu s bezpečnostně politickými zájmy České republiky. Ředitelství služby cizinecké policie nepřísluší stanovisko Ministerstva vnitra přezkoumávat či zpochybňovat. Žalobkyně byla s předmětným stanoviskem řádně seznámena ještě před vydáním rozhodnutí, byla jí poskytnuta možnost se k této věci vyjádřit, avšak této možnosti nevyužila a proti podkladům pro vydání rozhodnutí neměla námitek. Správní orgán současně posoudil i přiměřenost dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně. Bylo zjištěno, že na území České republiky nepobývají žádné osoby v poměru rodinném, kterým by se toto rozhodnutí stalo nepřiměřeným zásahem do jejich života. Nebyly zjištěny ani žádné jiné svazky, kterým by se toto rozhodnutí stalo nepřiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života žalobkyně. Žalobkyně je svobodná a její rodina žije trvale v KLR.

Žaloba je důvodná.

Soud shledal opodstatněnou žalobní námitku, v níž žalobkyně poukazuje na skutečnost, že v provedeném správním řízení nebyly zkoumány konkrétní a osobní poměry žalobkyně související s její žádostí o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v České republice. Důvody pro rozhodnutí o neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu cizince na území České republiky musí být – jakkoli je právem státu uvážít, komu dlouhodobý pobyt na svém území povolí a komu nikoliv – uvedeny konkrétním způsobem, a to v návaznosti na zcela konkrétní zjištěné okolnosti u každé jednotlivé žádosti cizince. Tento obecný požadavek na obsah rozhodnutí správního orgánu napadené rozhodnutí nespĺňuje.

Pro účely řádného, určitého, srozumitelného a přezkoumatelného odůvodnění rozhodnutí vydaného ve správním řízení není dostatečné, odkazuje-li správní orgán na podkladový materiál a zcela v rozporu s obsahem spisového materiálu odůvodňuje zamítavý výrok rozhodnutí tím, že žadatelka má figurovat na jakémsi seznamu severokorejských dělnic, zřejmě zaměstnávaných v České republice, u nichž by jejich další pobyt na území státu měl znamenat rozpor s výše zmiňovanou rezolucí OSN. Spisový materiál, který byl soudu předložen, žádný podobný seznam či obdobný materiál neobsahuje. Ohledně žalobkyně byla pouze učiněna žádost u Ministerstva vnitra o sdělení jeho názoru na prodloužení platnosti dlouhodobého pobytu žalobkyně za účelem zaměstnání. Na tento dotaz bylo Ministerstvem vnitra sděleno, že pro stávající skupiny dělnic z KLR je povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky jednoznačně v rozporu s bezpečnostně politickými zájmy České republiky. Správní orgány posuzující žádost žalobkyně však byly povinny takto zjištěné skutečnosti porovnat s konkrétními okolnostmi pobytu žalobkyně na území České republiky a uvést, zda se skutečnosti uváděné Ministerstvem vnitra vztahují i na případ žalobkyně.

Ve správním řízení v této věci byly správními orgány ověřovány předpoklady pro případné prodloužení dlouhodobého pobytu žalobkyně na území České republiky. Nelze vyloučit, aby správní orgán poznatky o těchto předpokladech zjišťoval i od jiného správního úřadu a aby na základě jeho stanoviska odůvodnil své kladné či záporné rozhodnutí o žádosti cizince. Z odůvodnění správního rozhodnutí ve věci samé však musí být patrné, nakolik se správní orgán vypořádal s obsahem stanoviska správního úřadu, jaké závěry z něj dovodil a jaké konkrétní zjištěné okolnosti týkající se osoby žalobkyně správní orgán vedly k zamítnutí jejího odvolání. Napadené rozhodnutí tyto náležitosti postrádá, což jej činí nepřezkoumatelným.

S přihlédnutím ke všem shora uvedeným skutečnostem soudu nezbylo než napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a/ s.ř.s. rozsudkem bez jednání zrušit pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. V souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Na žalovaném správním orgánu nyní bude, aby znovu rozhodl o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. V odůvodnění nového rozhodnutí se žalovaný správní orgán vypořádá se všemi odvolacími námitkami žalobkyně a neopomene řádně odůvodnit své závěry o konkrétních zjištěných skutečnostech, které brání případnému prodloužení dlouhodobého pobytu žalobkyně na území České republiky.

Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobkyni, která měla ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení spočívajících v soudním poplatku ve výši 2.000,- Kč zaplaceném za podanou žalobu.

P o u č e n í :   **Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmíněk uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.**

V Praze dne 21. září 2010

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pekárková